

Opfattelse, og saa har jeg den Tillid til den fungerende Justitsminister — en Tillid, som jeg ogsaa haaber, jeg tør udstrække til den kommende Regering —, at Undersøgelsen maa foregaa til Bunds i hele dette Forhold.

Men dette Ting maa jo, naar det har udtalt sig om dette Forhold, huske paa, at vi kunne ikke og skulle ikke leve paa en Skandale. Det, der er sket, er sket, og det staar ikke til at ændre; det sorte Blad, der er kommet ind i vor politiske Historie, kan ingen tage ud; det bliver staaende. Men Folketinget maa jo ikke glemme i denne alvorlige Situation, at det, som det kommer an paa, er, at vi saa hurtig som muligt komme i Ro og komme til at arbejde for de Sager, som Befolkningen kræver løste; og derfor ønsker jeg for mit Vedkommende ikke at udæske til nogen lang Debat. Jeg kunde ønske, og jeg vilde anse det som den værdigste Maade for dette Ting at optræde paa under de nuværende Forhold, om man, naar de forskellige Ordførere have talt, kunde gaa til Afstemning og afvente det Tidspunkt, som jeg ikke haaber maa være fjernt, da vi staa overfor et nyt Ministerium, der kan fremsætte sit Program for det Arbejde, der foreligger, og som vi blive kaldede til at tage Del i. Man forandrer jo ikke sin Forfatning, og man forandrer ikke Gangen i sit Arbejde, fordi man bliver afbrudt og forstyrret af en Forbryder, der fremstaar saaledes, som vi jo desværre nu have været Vidne til. Jeg har en Gang fristet den Skæbne, at en Tyv brød ind om Natten i min Lejlighed og rumsterede saa stærkt, at da jeg næste Morgen traadte ind i min Stue, kunde jeg knap nok kende min Lejlighed igen. Men efter den første Forskrækkelse var det mig klart, at det første, der var at gøre, var at sætte min Husstand i Arbejde for at udslutte i videst muligt Omfang Sporene af Forbrydelsen og at indrette vor Lejlighed saaledes, at vi med Tryghed og Glæde kunde bo i den igen. Jeg mener, at en lignende Følelse maa besjæle os alle sammen. Det, som det gælder om, er ikke at falde som Ravne over denne Skandale og udnytte den i Partipolitikens Tjeneste, men at vi som gode danske Mænd sætte Ryg mod Ryg og komme hinanden saa nær i Møde i dette Øjeblik, at vi kunne hæve Landets Anseelse udadtil og skabe Tryghed og Sikkerhed indadtil.

Her foreligger jo forskellige Forslag til Beslutning. Socialdemokraternes Forslag indeholder jo et helt langt Program

om forskellige Reformers, der ønskes fremede. Jeg vilde anse det for i høj Grad uheldigt her at vedtage et saadant Program. Socialdemokraternes Forslag gaar endvidere ud paa at udtale Ønsket om, at man skal udslutte Sporene af den Lovgivning, Alberti har lagt Navn til, og den sidste ærede Taler (Trier) var jo ogsaa inde paa, at man skulde undersøge Motiverne til de enkelte Forslags Fremkomst og derefter tage Beslutning om, hvorvidt man vil opretholde eller forandre de Love, hvortil Albertis Navn knytter sig. Dette er jo en ganske umulig Opgave. At ville forandre eller annullere de Love, som ere vedtagne under Albertis Ledelse som Justitsminister, vilde være en Haan mod os selv, mod alle dem, som have stemt for disse Love, og jeg vil sige for mit personlige Vedkommende, at de Love, jeg har stemt for, har jeg ikke stemt for for at tækkes den forhenværende Justitsminister, men i Overbevisning om, at jeg kunde forsvare at give de Love min Tilslutning, fordi jeg ansaa dem for at være Fremskridt fra den da bestaaende Tingenes Tilstand. Og at give sig til at søge efter de Motiver, der have været ledende, er jo en umulig Opgave, som jeg for mit Vedkommende maa fraraade Tinget at komme ind paa.

Fra Højres Side har man jo ment, at Beslutningen skulde ændres derhen, at man skulde kræve en Regering, der var i Forstaaelse med begge Rigsdagens Ting. Socialdemokraterne have ønsket, at man skulde udtale Ønsket om en Regering, der med Tilslutning i dette Tings Flertal kunde fremme Arbejdet. Overfor det Ønske, der i saa Henseende er fremsat af Socialdemokraterne, ser jeg ikke, at der i Virkeligheden er nogen Forskel paa det, der staar i det Forslag, jeg har været med til at stille, og det, Socialdemokraternes Ordfører ønsker, thi vi ønske en Regering, der støtter sig til Flertallet i dette Ting, men det betyder jo det samme som at have Tilslutning i dette Ting. Naar jeg ikke kan tilraade at følge det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), der vil have det udtrykt saaledes, at man ønsker et Ministerium, der er i Forstaaelse med begge Rigsdagens Ting, er det jo ikke at forstaa saaledes, at vi fra vor Side skulde ønske et Ministerium, der ikke kunde komme ud af det med det andet Ting. Men det, Venstre kræver og altid har krævet, er et Ministerium, der staar i Overensstemmelse med Flertallet i det folkevalgte Kammer, og det